

ÁMOS

Únor 2023, 3. vydání školního roku 22/23

V tomto čísle:

Kultura

Přijď si podiskutovat na
Jeden svět

Rozhovor

**Pan Adamík vysvětlil, proč
nejdou koblíhy hranaté**

Duševní rádce

Co udělat pro jednodušší
učení?

Zajímavosti

Znate Matamatu?

Komiksový koutek

Co si myslíte o kuřecím
kung-pao?

Rozhovor učitelů o Máji

NÁŠ TIP

Přemkova malá odyssea

Celý Přemkův cestopis naleznete na stránkách 4 a 5

NÁŠ TÝM

aneb o redakci

Verča Cienicalová, 7.A
šéfredaktorka srdcem i duší

nadšené grafičky:

Adri Varmusová, 8.A
královna obálkových koláží

Janča Balcárková, 2.E
editorka a hlavní grafička

Nela Myslivcová, 3.D
Teri Twardziková, 2.E
špičkové ilustrátorky

autoři všech úžasných článků:

Karin Cienicalová, 7.A
přebornice na literaturu a kulturu

Míša Holotňáková, 8.A
znalkyně vzdělávacích projektů

Danča Gavelčíková 2.D
Lucka Foldynová, 2.D
novinářky s kreativními nápady

Paula Pelechová, 3.D
ambasadorka duševní pohody

Alice Burdová, 4.A
Bety Szlaurová, 4.A
talentované reportérky

Anička Cicvářková, 1.A
cílevědomá zooložka

dále spolupracovali:

Marek Skibiński, 7.A

Karolína Klusová, 7.A

Vita Khabibullin, 3.D

CHCEŠ SE PŘIDAT K NÁM?

*Hledáme dobrovolníky, díky kterým bude ÁMOS ještě lepší!
Ať už tě baví psát, kreslit nebo vymýšlet memes, u nás jsi vítaný.
Neváhej a kontaktuj kohokoli z redakce :)*

Obsah

Náš tip

Přemkova malá odyssea 4-5

Vzdělávací

Jeden svět 6

Bádejte v rámci Badatele 7

Umíte se učit? 10-11

Zvířata, která nejspíš neznáte 13

Rozhovory

Dali byste si krychlové koblihy? 8-9

Olympiáda dětí a mládeže 2023 12-13

Zábava

Komiksy 14-15

Memes 16-17

Hlášky 18

Vážení, nejmilejší čtenáři našeho časopisu ÁMOS, věřím a doufám, že jste si jarní a pololetní prázdniny užili a odpočinuli si, abyste nabrali síly na následující těžké měsíce. Je konec února a náš redakční tým pilně pracoval na článcích a snažil se vám naservírovat to nejlepší, co se stalo za poslední 2 měsíce. Toto číslo je vyšperkované naší „mladou krví“, která brzy do časopisu vdechne nový duch (ne, že by ten starý duch špatný, že?). Osobně doufáme, že tyto řádky,

ale hlavně řádky jednotlivých článků bude číst každý student gymnázia, který chce!

Toto číslo je speciálně věnováno našemu profesorovi, vtipnému, nepředvídatelnému a vskutku výtvarně talentovanému Přemyslovi (aneb prostě Přemkovi – se vší ctí a úctou, pane učiteli) Zbončákovi. Každý student z jeho hodin si odnese jistě mnoho poznatků, ovšem pro všechny je spíše zážitkem jeho cesta světem – více se dozvíte ve článku :)

Ovšem ani ti ostatní, jež třeba mapy nezajímají, nemusí mít o zábavu nouze, jelikož toto číslo Vám poskytne legraci a pobavení ve formě tradičních hlášek a memes, nebo zde najdete i mnoho inspirací, co dělat ve svém volném čase. Pokud jste milovníci zimních sportů, tak vás toto číslo potěší jistě článkem o zimní olympiádě dětí a mládeže. Každý si zde najde to své. Doufám, že si tento díl časopisu užijete stejně tak, jak jsme si ho užili my jako redakce.

Verča Cienicalová

Přemkova malá ODYSSEA

Má drahá domovina

autor: Adri Varmusová

Navrátiv se ze svých dalekých cest, jal se mořeplavec Přemek sepsat co viděl a zažil.

Dlouhých dvanáct let je tomu, co jsem opustil svou rodnou zem a stal se rybářem v severní Itálii. Každého dne za úsvitu jsem vyjel na moře a se západem slunce se vracel zpět. Jednoho dne jsem však na houparvých vlnách zaslechl líbezné hlasy, které mě volaly dál a dál od břehů. Vzpomněl jsem si na všechny ty příběhy, kdy se námořníci již nevrátili ze své plavby, přesto jsem však nemohl odolat a vydal se za oním zpěvem.

Itálie, která okouzila
mé srdce

Já a má věrná plachetnice

I tu mne z nenadání popadl ohromný vítr, plachty se mi vzedmuly, jako by do nich foukl sám bůh větru. Řítil jsem se vlnami neznámo kam, až doplul jsem k jakési tropické pevnině. Bylo tam mnoho písku a velmi horko, k mému převelikému štěstí jsem však již po nemnoha hodinách chůze narazil na zeleň. V té se skrývala zarostlá jeskyně, a jelikož na mne již dlouho pražilo slunce, jakýkoli kousek stínu jsem s radostí vítal. Po zdech se táhly jakési mapy, a dle zvýraznění jsem usoudil, že oválný tvar patří právě té zemi, kterou jsem zrovna objevil, a kterou nazývají Izrael.

Přátelské
Řecko

Zvědavost mne táhla jeskyní dál, i tedy jsem šel, poněvadž jsem naznal, že nemám již co více ztratit, neb sám jsem ztracen. Jeskyně zdála se být labyrintem a čas zde plynul svým vlastním tempem. Navzdory tomu se mi podařilo najít světlo a pravděpodobný východ. Ociti jsem se však tváří v tvář zcela odlišné krajiny a především lidem. Radostí se mi vehnaly slzy do očí, neb jsem již po dlouhé týdny nespatriil živou duši.

Exotický
Izrael

Jak jsem zjistil od těch lidí, že si říkají Řekové. Národ to byl pozoruhodně vzdělaný a velmi nápomocný. Ujali se mne a pohostili, dali nové ošacení a mnoho je zajímalo, co jsem zač a jak jsem se dostal do onoho labyrintu, který se dle jejich pověstí zakletý a žádný odvážlivec, který se jej vydal prozkoumat, se nevrátil živý. I vypověděl jsem jim o své cestě, poté se mi však zastesklo po domově. Ti lidé mi poradili, kudy se vydat do mé rodné země.

Šel jsem mnoho dní, přešel mnohé hory a potkal mnoho různých lidí. Přesto jsem se však již nemohl dočkat, až opět uvidím tu našpuleným rtům podobnou zemi, mé drahé Čechy.

(ačkoli celý cestopis je fiktivní, kresby, na kterých je založený, jsou realné - pozn. editora)

CO TO JE JEDEN SVĚT?

Mezinárodní festival dokumentárních filmů o lidských právech, který se bude konat i v Třinci!

Promítání bude probíhat v naší knihovně a ty se můžeš těšit na dokumenty zabývající se bezpečím. Je to jedna z nejdůležitějších potřeb, kterou jako lidstvo máme.

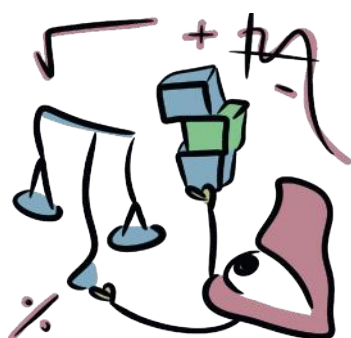
Ale co to vlastně bezpečí je? Co konkrétně pro tebe

znamená? Jaká je jeho cena? Přijď zhlédnout filmy a pobavit se v diskusích o svých pocitech a myšlenkách.

Budeme se na tebe těšit ve dnech od **28. do 30. března!** Vstupné je jen symbolické.

autor: Karin Ciencialová

Bádejte v rámci **BADATELE**

autor: Míša Holotňáková
ilustrace: Nela Myslívová

Jste přírodovědně zaměřeni a chcete si věci vyzkoušet v praxi? Přihlaste se do programu Badatel od Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a vyzkoušejte si, jaké to je pracovat na reálném výzkumu v laboratoři, v počítačovém prostředí či v terénu. Já sama jsem badatelkou už čtvrtým rokem a projekt si nemůžu vynachválit.

Jediné, co musíte udělat, abyste se badatelem stali taky, je vybrat si téma, na kterém chcete pracovat. Pak už jen zbývá spojit se s některým z olomouckých profesorů, říct mu, že máte zájem a on už se o vás postará. Provede vás krásnými prostory fakulty, seznámí vás s přístroji a ukáže, jak takové vysokoškolské laborky fungují. Navíc, naše škola vědeckou činnost podporuje. Takže jestli se rozhodnete do badatele naskočit, neváhejte se o tom zmínit

třídnímu učiteli a požádat o občasné uvolnění ze školy za účelem dojíždění a výzkumu. Kromě toho, že budete mít z objevených věcí radost, můžete svou práci přihlásit taky do soutěží jako je Středoškolská odborná činnost. Vyzkoušíte si tak mimo jiné napsat odbornou práci a obhájit ji před nekompromisní porotou z oboru, což je zkušenost k nezaplacení. Proto, jestli vám sezení v lavici nestačí, dejte Badateli šanci. Více informací o projektu je k nalezení zde:

<https://www.prf.upol.cz/badatel/>

S filozofickými otázkami se můžeme dnes setkat kdekoli na internetu. Od Instagramu po Seznam, občas se nám prostě povede na nějakou tu otázku narazit. Napadlo se nás tedy zeptat na nějaké tyto otázky i našich žáků a učitelů, abychom zjistili, jaký je jejich názor. Vybrali jsme pana učitele Adamíka, paní učitelku Walachovou, anonymní osobu z nižšího gymnázia a dalšího anonyma z vyššího gymnázia.

DALI BYSTE SI KRYCHLOVÉ KOBLIHY? aneb Filozofické okénko

S otázkami jsme začali hned zprudka a zeptali se na sice krátkou, ale zároveň složitější otázku, nad kterou se musel každý zamyslet. Proč jsou vtipy vtipné?

autor: Danča Gavelčíková
Lucka Foldynová

LA (Lukáš Adamík): Ne všechny vtipy jsou vtipné, takže ne všem se smějeme. Ale ty, které nám přijdou vtipné, tak zřejmě přicházejí s nějakým vztahem věcí kolem nás, které jsme viděli či zažili v nějaké jiné než humorné situaci a ten vtip je uvádí do kontextu, který je pro nás v tu chvíli zábavný.

VW (Veronika Walachová): Myslím si, že se jako společnost strašně málo smějeme, a tak potřebujeme něco takového jako jsou vtipy. I když se nám vtipy někdy můžou zdát hloupé nebo jednoduché, tak ve skrytu duše toužíme po něčem, co nás trochu rozesměje.

ANG (anonym z nižšího gymnázia): Myslím si, že je to tak, protože v nás vtipy vyvolávají určité emoce, které si spojujeme s tím jevem, jakože jsou vtipy prostě vtipné.

AVG (anonym z vyššího gymnázia): Každý člověk má svůj typ humoru a věci, které ho dokážou pobavit. Humor a osobnost jsou to, co dělá vtipy vtipné.

Další otázka byla zaměřena trošku na jídlo. Proč nejsou koblihy ve tvaru krychle?

LA: Velmi dobrý dotaz. Tímto by se ušetřila spousta místa na transport koblih. Nicméně koblihy nejsou ve tvaru krychle, protože by se z těsta poměrně špatně vyráběly.

ANG: Protože je to nejspíš praktičtější, když se to peče.

VW: Já si myslím, že to možná i nějak souvisí s tím, jak to těsto funguje a myslím si, že by nebylo úplně jednoduché vytvarovat z kynutého těsta krychlí, ale pokud někdo vymyslí krychlovou obličhu, tak ji ráda ochutnám.

AVG: Netuším. Podle mého názoru je kulatější tvar výhodnější kvůli rychlejší a jednodušší výrobě.

A do třetice všeho dobrého jsme přidali i něco zeměpisného. Jak daleko musíte jít na západ, než dojdete na východ?

LA: Západ ani východ neexistuje, takže to je otázka naprosto nesmyslná, stejně jako neexistuje nahoře a dole.

ANG: Tak záleží, jestli to berete tak, že dojdete k nulté rovnoběžce.

VW: Hodně daleko.

AVG: Jednoduchý návod, půjdete na západ tak dlouho, dokud si neuvědomíte, že na tom zřejmě nejste psychicky dobře a otočíte se na východ. Gratuluji, jste tam!

Jsme moc rády, že nás všichni přivítali s úsměvem na tváři, a že nám odpověděli na tyto záludné otázky, i přes to, že neměli příliš velký prostor na přemýšlení.

Umíš se učit?

autor: Paula Pelechová
ilustrace: Nela Myslívová

Učit se není umění. Umění je být inteligentní a umět učení využít v praxi.

Naše škola je však postavena na tom, jak dobře, rychle a efektivně se umí žáci učit. Většina z nás má diář plný písemek a mysl zahlcenou stresem a strachem ze selhání. Naše dny vypadají všechny stejně. Polovinu dne strávíme učením se ve škole a tu druhou učením se doma. Není divu, že pak máme sklony k prokrastinaci a připadá nám, že i přes to, kolik času trávíme zaboření v knihách, naše známky jsou i tak často průměrné či podprůměrné. Demotivuje nás to nejen v našem studentském životě, ba však i v tom osobním.

Jak můžeme tedy ten čas, který učení věnujeme ve svém "volném" čase, využít na maximum? A jak docílit plné soustředěnosti, aniž bychom se co pár minut natahovali pro náš Smartphone? Je nemožné být neustále na sto procent soustředěný, organizovaný a disciplinovaný. Pojdme si však ukázat, co nám může při učení během náročných testových týdnů pomoci.

Hlavní prvek, který nás při studiu nejvíce ovlivňuje, je prostředí v němž se nacházíme. Zamysleme se nad tím, kde se nejčastěji učíme a jak takové prostředí vypadá. Je tam uklizeno? Je tam vyvětráno? Rozptylují nás tam nějaké zvuky? Řekněme, že většina z nás se učí doma ve svém pokoji. Určitě se nebudeme plně soustředit, když nás bude podvědomě rozptylovat nepořádek na podlaze, neustlaná postel, špinavé nádobí na psacím stole, zápach nevypraného prádla nebo zvuky zapnuté televize. I když si myslíme, že nás pohozené oblečení na pohovce nemůže rozhodit, náš mozek vnímá všechny elementy, které se kolem nás nacházejí. Před tím než si sedneme za stůl k sešitům, je fajn si to své učební místo poklidit, vyvětrat si, provonět si místnost svíčkou nebo vonným olejem, odložit pryč telefon a předměty, jež by nás mohly rozptylovat, obléct se do pohodlného oblečení, které nás nebude nikde kousat nebo stahovat či si připravit oblíbený nápoj a nějaký snack, který nám učení zpříjemní.

To však není jediný klíč k úspěchu. Existuje spousta metod, jak se efektivně učit. Jedna z nich se nazývá Pomodoro technika učení. Nemá to nic společného s rajčaty. Jde o metodu, kdy si svůj studijní čas rozvrhneme do několika intervalů. Dejme tomu, že se budeme učit dvacet pět minut čistého času a dalších pět minut si dáme pauzu. V té naší pauze bychom měli změnit prostředí, projít se do jiné místnosti, zajít si na toaletu nebo si udělat čaj. Měli bychom si také sepsat plán, jaká témata se chceme naučit v jednotlivých časových blocích. A takhle to opakujeme do doby, dokud se nenaučíme vše potřebné. Náš mozek se totiž dokáže plně soustředit jen dvacet až třicet minut, a častokrát dokonce i méně. Proto je na místě, zaměřit pozornost na něco jiného, byť jen na těch pět minut.

Samozřejmě tato metoda nemusí vyhovovat každému, je však důležité si najít něco, v čem budeme mít systém a bude to mít na nás pozitivní dopad. Koneckonců, všechno je to o tom, jak přelstít naši mysl a převzít nad ní kontrolu. Chce to chtíč, trpělivost a vytrvalost, ale jako u všeho, musíme i zde začít sami u sebe.

ZIMNÍ OLYMPIÁDA DĚTÍ A MLÁDEŽE 2023

autor: Alice Burdová
Bety Szlaurová
ilustrace: Terka Twardziková

Milí čtenáři,
v tomto čísle jsme si pro vás připravily krátký rozhovor na téma uvedené výše. Zimní olympiáda se koná co dva roky, tentokrát 22. – 26. ledna ve Špindlerově Mlýně. Letos se naše gymnázium může pyšnit dvěma účastnicemi. Jedná se o šachistku Janu Sikorovou ze 4.A a běžkařku Terezu Kawulokovou z 2.A. Pojdme si tedy přiblížit, o co vlastně šlo...

Jak to tam fungovalo?

Terka: „Ubytovali nás na hotelech, v pokojích po třech lidech. Soutěžilo se každý den kromě úterý. Do disciplín byly zahrnuty např. šachy, biatlon, běžkování, krasobruslení či hokej. Účastnit se vždy mohou děti v rozmezí 13 až 16 let.“

Jak jste se na olympiádu dostaly?

Jana: „Vlastně náhodou, nikdo jiný nechtěl, nebo nemohl jet.“

T: „Měli jsme nominační závody, z našeho kraje se dostalo 8 běžkařů a běžkařek.“

Byla možnost si vyzkoušet nějaké aktivity?

J: „Ano, já jsem nejvíce času strávila u lukostřelby. Doteď z toho mám modřiny.“

T: „Já jsem třeba zkoušela biatlon a virtuální realitu se skoky na lyžích.“

Jak se vám dařilo?

J: „Skončila jsem 4. samostatně a s družstvem 6.“

T: „Ve sprintu 10. a ve štafetách 6.“

Nesete si s sebou nějakou zajímavou historku?

J: „Koulovací zážitky. Hodila jsem spoluhráče do sněhu, pak mi ho však házel za bundu, takže se to nevyplatilo.“

T: „Rozběhly jsme se a narazily na led. Rázem jsme spadly do zamrzlého jezera. Naštěstí jedna spoluhráčka zůstala nad vodou a vytáhla nás.“

Máte nějaký poznatek?

J: „Nikdy nechodte na pokoj s běžkaři, kteří vám neřeknou své pravé jméno.“

pokračování na
protější straně

Doporučily byste lidem tuto akci navštívit?

T: „Pokud budou mít příležitost, určitě ano. I jako návštěvníci.“

Jaký byl váš celkový dojem?

J: „Myslím si, že slova nedokáží popsat, jak nádherně tam bylo. Ale čísla ano – 6/10.“

Moc děkujeme oběma holkám, že si našly čas pro školní časopis a doufáme, že jste se z článku dozvěděli něco nového a zajímavého.

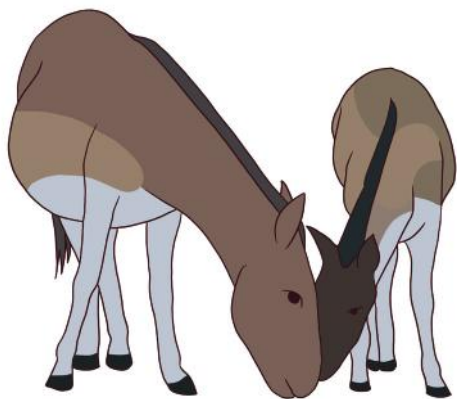
Plánujete příště jet taky?

J: „Bohužel už nemůžu, přesáhnou věkový limit.“

T: „Pokud to půjde, určitě ráda pojedu.“

Zvířata, která nejspíš neznáte

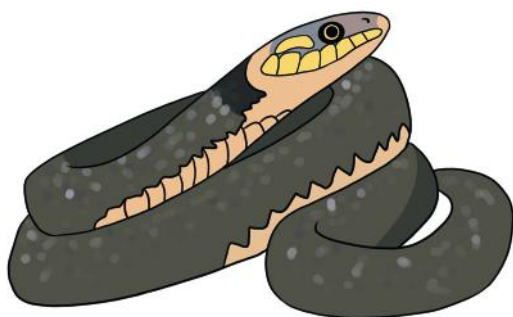
autor: Anička Cicvářková
ilustrace: Terka Twardziková

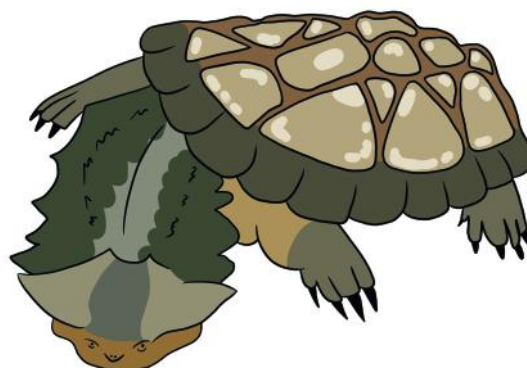
Kiang je větším druhem asijského osla. Rád se pohybuje v malých stádech, takže domů si jich pořídte raději víc.

Lžičák Pestrý je široce rozšířený druh kachny, který létá nad močály a jezery Evropy, Asie a Severní Ameriky. Dokonce se jich pár vyskytuje i v Austrálii.

Šírohlavec Ještěří je mírně jedovatý had, který se živí převážně ještěrkami. Rád se schovává v oblasti Středomoří.

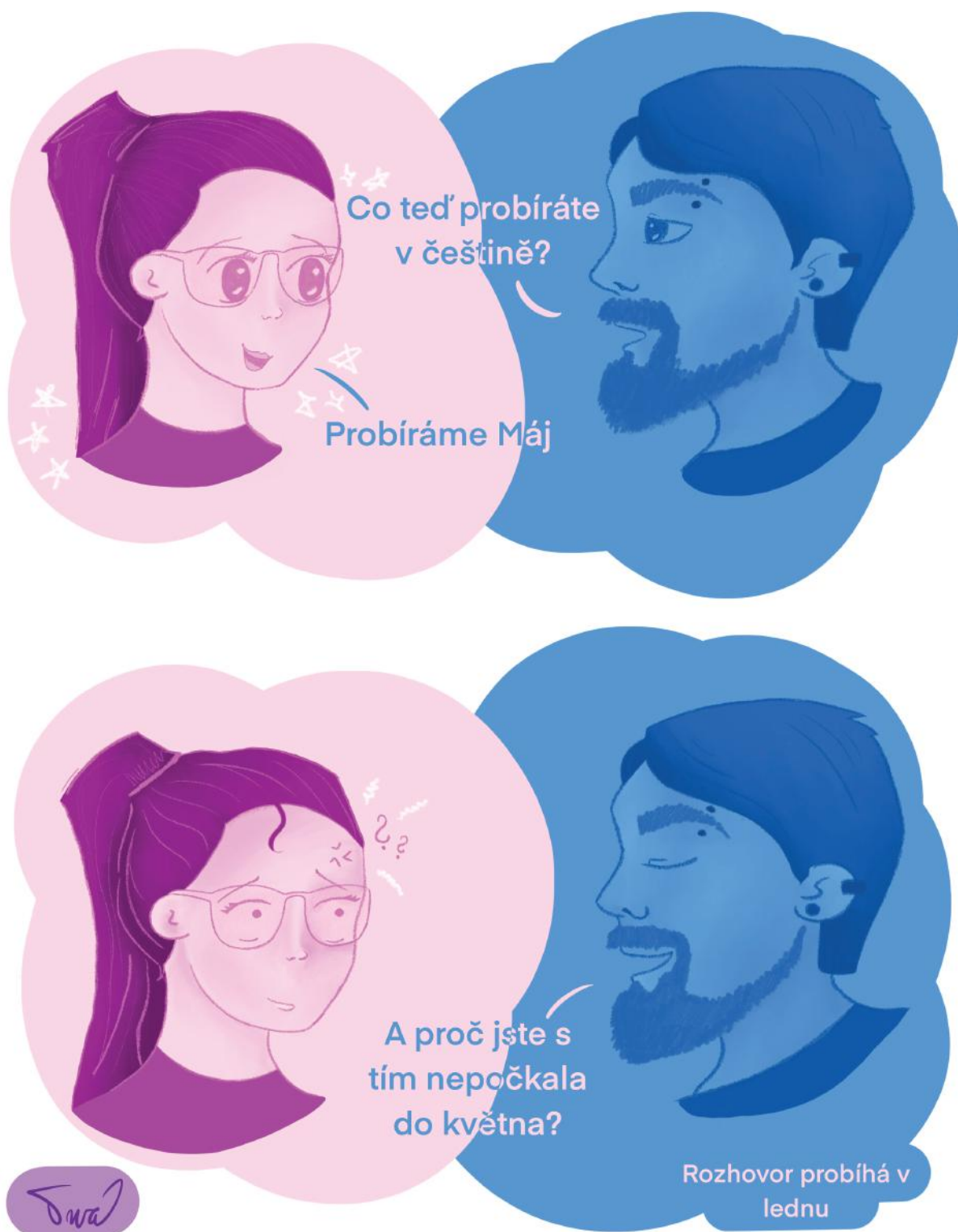
Matamata trásnitá je želva, která plave v celé Jižní Americe. Nejraději to však má u Amazonky. Její krunýř vypadá jako kus kůry, takže jestli s ní budete hrát na schovávanou, nemáte šanci.

Školní jídelna: PŘEDSTAVA VS REALITA

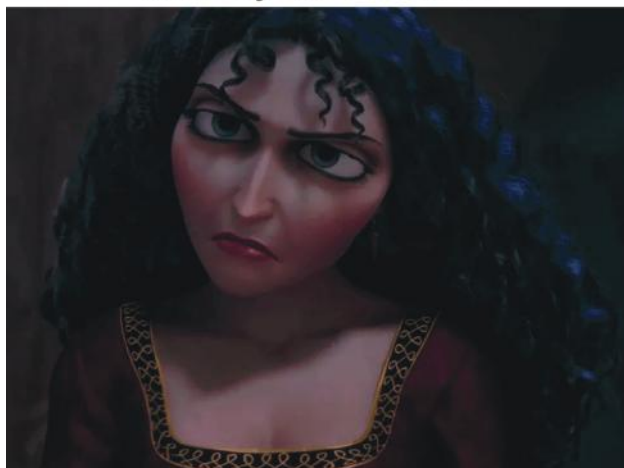
Nela Myslivcová

Učitelé: ČEŠTINA VS MATEMATIKA

vytvořila Terka Twardziková podle skutečných událostí

Jalowiczorzová když neuděláš
balíčky do vocabee

Když se mě někdo
zeptá, kolik hodin mám
na dnešek naspáno:

Školní MEMES

kolektiv autorů

I told you we are going to
watch dokument o žralocích
then you can leave

Holčičí záchody
na gymplu

Klučičí záchody
na gymplu

Když učitel vidí, že spolu začali chodit spolužáci, kteří po sobě už dlouho pokukovali

Osmiletí v primě

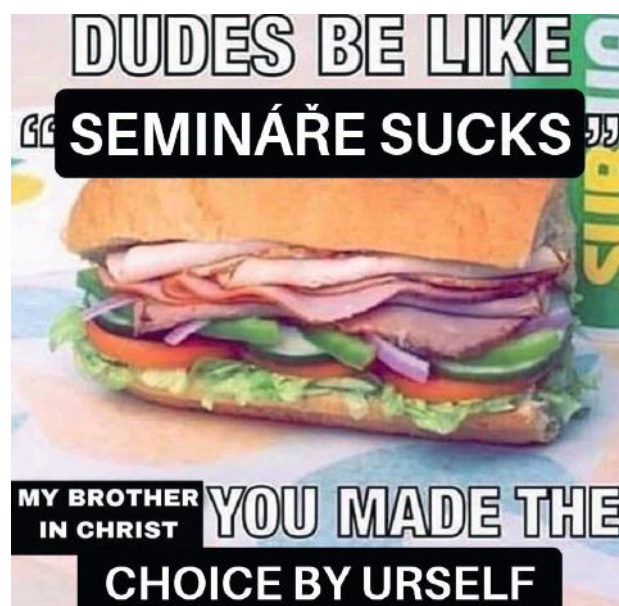
Osmiletí v maturitním ročníku

Adamík když mladší gympl zase nechá bordel ve výtvarce a neumyjí štětce

Když už se nevyznáš ani v tahácích

učitelka: Znáš Sherlocka Holmese?

student: No, osobně ne.

učitelka: Někdo pálí čarodějnice,
já pálím kompozice.

učitelka: Já vám musím něco říct.
Vy mě asi proklejete.
Nebo teda, asi si budete
myslet, že jsem úplně blbá.
Ale já vám to řeknu.

žákyně: No a kdybych místo zkoušení
radši udělala prezentaci?

učitel: Já vám dám prezentace...
to si napíšete na internet
www.prezentacepromlčocha.cz
a za pár minut to máte,
to je nic moc práce.

učitelka: Nepřijde vám slovo
'šachách' divné?
Já se tomu vyhýbám tím,
že říkám 'o hře v šachy'.

student: Já se tomu vyhýbám tak,
že se o tom nebavím.

*učitel dějepisu opakuje
ruskou revoluci
z minulé hodiny:*

My jsme je teda
rozdělili na bílé a
černé... teda bílé a rudé,
RUDÉ!

učitelské HLÁŠKY

kolektiv autorů

*učitel fyziky zadá
otázku a celá třída
utichne*

*najednou se ozve
jeden žák: světlo?*

učitel: no... to byl
výkřik do tmy!

*učitel po milionté rozdává vytisknuté
pracovní listy těm, kteří je zapomněli:*

Budte rádi, že nežijeme před 2000 lety,
a že si nemusím vyrábět vlastní papír.

*učitelka biologie při studiu
stavby oka.*

učitelka: Hoši... pláčete?

hoši: No... ani ne...

učitelka: PLAČTE!!

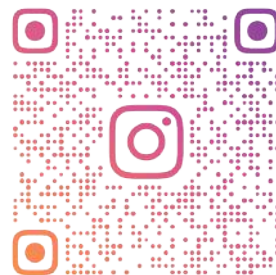
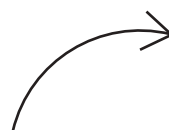
učitelka matematiky se najednou zamyslela:

Já jsem si vzpomněla na ten vtip o dětech.

'Děti, vylezte z vody, nebo nastydnete
a umřete.

Děti vylezly z vody, nastydly a umřely.'

#trochacernehohumorupoctvrtletce

@CASOPIS.AMOS

MÁŠ TAKY DOBROU HLÁŠKU? NAPIŠ NÁM!